

”Kim är Hasses andra björnsparande Golden. Hans första, Dino var på sin tid den enda Golden retrievern i Skandinavien som var godkänd på björn”

En hund och h björn

Kim, eller Vassruggens Meglin Gjord som är hans registrerade namn har spårat björn tillsammans med husse Hasse Bergqvist från Torsby sedan han var sex månader gammal. Det är något som är väldigt ovanligt för en Golden Retriever.

Han var bara en sex månader gammal valp när husse Hasse Bergqvist visade honom på ett färskt björnspar som han fick följa en bit. Nu är Golden Retrievern Kim sex år och en erfaren björnsparare som hjälper såväl jägare som polis med att spåra björnar.

Kim och kompisen Eros välter nästan huset av glädje när VärmlandsBygden kommer på besök till villan utanför Torsby där de bor tillsammans med matte Agneta Danielsson och husse Hasse

Bergqvist. Svansarna viftar ivrigt och Kim tar ett skutt för att ge mig en slick på näsan.

En gyllene Golden Retriever är väl inte det första man tänker på när en rovdjurshund kommer på tal. I skogarna kring Torsby är man dock van vid att det är Kim och Hasse som kommer när man av någon anledning behöver hjälp med att spåra upp skadade rovdjur som björn, lo och varg.

Kim är Hasses andra björnsparande Golden. Hans första, Dino var på sin tid den enda Golden Retrievern i Skandinavien som var godkänd på björn. Så när

Kim kom in i familjen föll det sig naturligt att börja träna honom också. Om det finns fler Golden med samma meriter i Sverige vet Hasse inte men han är däremot säker på att Kim är den ende i Värmland.

— **Omkring 20 procent** av alla hundar som testas på björn varje år är lämpliga björnhundar, berättar Hasse som fick en hel del blickar av misstro när han kom till björnparken på björnprov med en hund som ser ut som en lugn och kramgo nallebjörn istället för de spetshundar som nor-

malt används. Och när Kim dessutom klarade sig bättre än de flesta, ja då var det säkert fler än bara en näsa som var lång.

De allra flesta hundar är naturligt rädda för björnar och det ligger djupt i generna. De hundar som är avlade för björnjakt som vissa laikor och spetsar saknar dessa rädslor. Men även andra hundar med stor dådkraft, som Kim i det här fallet, kan bli duktiga rovdjurshundar.

— Vill man se om ens hund kan lära sig spåra björn är det bästa sättet att se hur den reagerar på björnspar. En hund som inte spontant följer sådana kommer aldrig någonsin kunna bli en björnhund, säger Hasse som introducerade Kim för björnspar redan vid sex månaders ålder.

Han påpekar också att det är en förutsättning att man som hundförare inte heller är rädd eftersom hunden lätt känner av det.

— På björnproven har jag sett att ägarna är nervösa och nästan rädda och då kan man förstärka

hundens osäkerhet om den har en sådan.

Så du är inte rädd?

— Nej, det är jag inte och jag vet inte varför jag inte är det heller faktiskt. Det är nog det att jag tycker att det är så spännande och intressant med björn. Men han tillägger att det visst finns risker även om nio av tio björnanfall är skenanfall. En skadad björn är inte att leka med.

Hasse har en gedigen erfarenhet av björnsparning. Dels sådan han skaffat sig själv genom att vara med på björnjakt och att ta alla chanser till att spåra när chansen ges.

— Ofta ringer folk och talar om att de sett björn och då brukar vi åka dit och spåra några kilometer. Det är viktigt att spåra oskadad björn då och då för att hålla hunden ajour.

Dels har han deltagit i kurser och projekt för att vidareutbilda sig. Ett exempel på det är det skandinaviska björnprojektet i

FOTO: PRIVAT

För att testa hundens dådkraft vid björnmöte och uttröna om den är lämplig som björnhund anordnas tester av hundar vid Orsa Björnpark.

FAKTA

Golden Retrievern härstammar från de spanielraser som kom till Europa för cirka 1 000 år sedan. Den första kullen med Golden Retrieverar föddes i Skottland 1868. De framavlades för att bli skickliga apportörer av sjöfåglar under jakt, och denna egenskap finns fortfarande kvar hos dagens Golden Retrieverar. De fick apportera både på land och i vatten, därav deras stora kärlek till vatten! Rasen ställdes ut första gången 1908, men kallades då för flatcoats. Namnet Golden Retriever fick rasen inte förrän 1920. Några av Golden Retrieverns släktingar är bland annat Flatcoated Retriever, Labrador Retriever och Newfoundlandshund.